

Veronika Tůmová: Missa super Da syceram merentibus ve vícehlasém graduálu literátského bratrstva u kostela sv. Michala na Novém Městě pražském

Bakalářská práce

Oponentský posudek

Ve své bakalářské práci s podtitulem *Hudební analýza polyfonního mešního ordinaria* se Veronika Tůmová podrobně věnuje parodické mši z pera neznámého autora, která je součástí repertoáru pětihlasého graduálu z kostela sv. Michala v Jirchářích. Tento soubor hlasových knih je jako jediný u nás dochován v kompletní podobě a podává nám tak unikátní svědectví o pěstování vícehlasé hudby v prostředí literátských bratrstev v pražských utrakvistických chrámech na konci 16. století. Jádrem práce tvoří detailní analýza hudební struktury mešního cyklu tvořeného zde pouze částmi Kyrie, Gloria a Credo, nedílnou součástí spisu je kritická edice skladby.

Práce je logicky strukturována, postupuje od úvodní kapitoly přes podrobně zpracovaný stav bádání a stručné seznámení s pramenem k vlastní analýze. Parodická mše je vystavěna z materiálu chansonu *Je ne me puis tenir d'aimer* od Josquina Desprez, resp. z jeho latinského kontrafakta, na které odkazuje název cyklu. Autorka práce se nejprve analyticky vypořádala s předlohou a posléze přistoupila k jejímu identifikování v rámci hudební struktury jednotlivých mešních částí. Vedle komentářů svá zjištění shrnula v přehledných tabulkách, porovnávala s názory dobových teoretických spisů (Pietro Pontio, Pietro Cerone) a pokusila se zasadit do kontextu dalších mešních cyklů ze stejného pramene.

Práce je po formální stránce vypracována velmi pečlivě a je psána kultivovaným jazykem. Přesto bych na tomto místě chtěla předložit několik podnětů k diskusi při obhajobě. Jak jsem již zmínila výše, stav bádání je zpracován velmi podrobně, přivítala bych ovšem větší míru kritické reflexe pojednávaných publikací. Jak si dnes stojí např. přepisy Jaroslava Pohanky a Jitky Snížkové? V kapitole 6.1. *Parodická mše a principy její kompozice* vychází autorka z poměrně staré literatury (Lenaerts 1950, Lockwood 1978), přičemž opomíjí základní slovníková hesla nebo např. 9. svazek řady *Handbuch der musikalischen Gattungen* a svůj výběr již dále nekommentuje. Na straně 34 je zmíněno, že *noému* používali nejlepší skladatelé. Jedná se o citát z dobového traktátu nebo o hodnocení autorky? Formulace na straně 50 „stejně tak se v jejich dílech objevuje zřídka tzv. *musica ficta*, tj. zápis posuvek v kadencích jednotlivých modů“ je značně neobratná a protiřečí si. V seznamu použitých pramenů a literatury nepovažuji za úplně praktické členit tituly do tolika kategorií. Patří Vulgata mezi monografie?

Předkládaná bakalářská práce splňuje všechny požadované náležitosti a přes uvedené drobné výhrady ji doporučuji k obhajobě. Navrhované hodnocení: **výborně.**

V Praze dne 23. 8. 2019

PhDr. Lenka Hlávková, Ph.D.